

РЕШЕНИЕ

№ 4135

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1900** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, вх. № 6546 от 24.02.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1354 – 48#2 от 19.02.2021 г. по описа на Национална агенция по приходите (НАП), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представляно от управителя К. Л. А. срещу Заповед № ФК – С900 – 0084006 от 29.01.2021 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед като неправилна – несъобразена с материалния закон и издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Алтернативно оспорващият иска прогласяването и за нищожна. Инвокират се съображения, че се касае само за една покупка на стойност 2,20 лв. и че от направения отчет не се отчитат други нерегистрирани продажби. Излагат се доводи, че в мотивите на административния орган няма такива, които да са пряко обвързани с евентуално извършеното нарушение, а са общи, хаотични и бланкетни. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. П., която поддържа жалбата, предлага да се уважи.

Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, редовно призван, се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и депозира писмено становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2021 г. в 16, 33 часа е извършвана проверка в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за продажба на консервирани хранителни стоки, алкохол, безалкохолни напитки и цигари, находящ се в [населено място], [улица] и стопанисван от жалбоподателя. В хода на проверката е установено, че в търговския обект има 1 брой фискално устройство, монтирано и въведено в експлоатация.

Преди легитимацията на органите по приходите е извършена контролна покупка от старши инспектор по приходите на един брой енергийна напитка „М.“ на стойност 2,20 лв. За извършената покупка не е издадена фискална касова бележка, нито касова бележка от кочан. След легитимирането на органите по приходите от фискалното устройство е отпечатан КЛЕН от 21.01.2021 г., от който е установено, че не е отразена продажба на стойност 2,20 лв. В хода на проверката не е установена разлика между фактическата и в касовата наличност на парични средства. При тези данни е прието, че [фирма] не е изпълнило задължението си да регистрира и отчете извършената от него продажба в търговския обект на стойност 2,20 лв. чрез издаване на фискална касова бележка.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (ПИП) серия АА № 0084006 от 21.01.2021 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изисквания към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н – 180 на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаването на касови бележки от въведеното в експлоатация в обекта фискално устройство.

В заключение е посочено, че се налага ПАМ – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т.1, б. „а” от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС, тъй като е изпълнен състава на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетите по делото заповед № ЗЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. и заповед № 3766 от 25.09.2019 г. на изпълнителния директор на НАП. При така описаните писмени доказателства,

настоящата инстанция намира, че искането за нищожност на обжалвания акт е неоснователно.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Относителните разпоредби на чл. 118 ЗДДС в случая се тези на: алинея 1, според която всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

От друга страна нормата на чл. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на министъра на финансите, в сила от 28.01.2020г., съдържа 17 алинеи и обстоятелството, че ответникът не е конкретизирал е нарушена поставя жалбоподателя и съда в невъзможност да установи коя точно е нарушена. Следователно на жалбоподателя е наложена ПАМ за нарушаване на чл. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. без да е конкретизирана правната квалификация на деянието, Макар че в мотивите на заповедта се съдържа частично описание на ал. 1 на чл. 3 от Наредба № Н – 18 на министъра на финансите. С непълната правна квалификация и липсата на точно, ясно и конкретно описание на нарушение, което да кореспондира по съдържание с нарушената разпоредба на наредбата, ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение при налагането на ПАМ, с което се нарушава правото на защита на санкционираното лице.

При така установеното нарушение на процесуалните правила, съдът намира, че не е необходимо да изследва съставомерността на описаната фактическа обстановка, тъй като в съдебното производство осъществява контрол за законосъобразност на административния акт и е извън неговата компетентност да преквалифицира посочените за нарушени разпоредби.

С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Така определеният размер е завишен. Той съответства на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

Влияние върху продължителността на ПАМ в този случай оказва целта по реализирането не само на преустановителната, но и на превантивната функция. Още повече, че в случая е възможно АНО да не е санкционирал жалбоподателя именно защото е сметнал, че прилагането на ПАМ би било достатъчно за постигане на

превантивната и предупредителна функции по отношение на търговеца. Продължително упражняваната търговска дейност обосновава притежанието на високи професионални познания по отношение на фискалното законодателство и разколебава всяко предположение за случайния характер на допуснатото нарушение. Необходимо е да се посочи, че видно от мотивите на оспорената заповед, в тях се посочва, че не е налице разлика между фактичната и касовата наличност на парични средства, а в приложения Опис на парични средства в касата към момента на започване на проверката, към ПИП сер. АА № 0084006 се установява разлика от 2,20 лв., т.е. отново е налице несъответствие във волята на органа по приходите.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С900 – 0084006 от 29.01.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които водят до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения, жалбата на [фирма] е основателна и като такава следва да бъде уважена, а обжалваната заповед отменена като незаконосъобразна.

При този изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК, претенцията на оспорващия за присъждане на направените по делото разноски се явява основателна и следва да се уважи, като се осъди ответника да ги заплати в размер на 50,00 лв. – внесена държавна такса и 500,00 лв. адвокатско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Следва да се посочи, че възражението на ответника за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, е неоснователно на база посоченото правно основание от Наредба № 1.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ФК – С900 – 0084006 от 29.01.2021 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, по жалбата на [фирма].

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сторените съдебно – деловодни разноски в общ размер на 550,00 (петстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ:

